Măsurarea corectă a excelenței

On Aprilie 08, 2009

Este nejust să-ți fie pusă la îndoială excelența, câtă vreme nu ești pus în situația de a demonstra ceea ce ești în stare să dai.

Îngusta rutină academică, ce domnea în acel timp în învățământul oficial, apăsa greu pe umerii tânărului sculptor Antoine Bourdelle, cu personalitate formată, deprins să lucreze independent. După cum a observat el însuși, majoritatea celor care obțineau râvnitele premii, asigurându-și promovarea, nu știa să modeleze corect un nas, o gură sau o ureche.

Bourdelle a părăsit școala de bele-arte, unde fusese primit al doilea la concursul de admitere, căutându-și calea mai departe. El a precizat: *„Nu am timp. Eu la 30 de ani va trebui să-mi fi dat măsura. Lucrul meu se află în stradă, în viață."*

Tu cum îți alimentezi excelența? Am notat mai devreme că înțelegerea priorităților și a proceselor prin care faci alegerile pe care le faci constituie elementele critice ale succesului tău. Punctul forte al concentrării tale îl constituie gândirea axată pe formă, nu doar pe conținut, care trebuie să se concentreze asupra prezentului, asupra lucrurilor pe care le poți controla, asupra accelerării pregătirii proprii.

Bourdelle ar fi vrut să poată ciopli imense catedrale, ca și meșterii evului mediu, nu să modeleze numai chipurile umane cum i-ar fi cerut profesorii de artă. El a mai precizat: *"Arta este întregul univers recreat într-un singur om."*

Leadership: Poți să recreezi întregul tău univers fără să-i modifici conținutul, așa încât arta pe care încerci s-o evidențiezi să nu-ți îngrădească potențialul de a înfăptui ceea ce poate fi cu adevărat virtuos?

Punctul de pornire sănătos în acest sens îl constituie debarasarea de acele "gunoaie", de absolut orice element, de orice fel de gândire – impusă de alții, care îți îngrădește potențialul și care nu prezintă nicio importanță pentru dezvoltarea capacităților tale. Ca să generezi schimbarea în tine de la o treaptă inferioară spre o treaptă superioară, trebuie să-ți sporești eficiența și productivitatea.

Productivitatea este ca o jucărie cu telecomandă pe care o poți manevra numai atâta vreme cât o alimentezi cu baterii. Diferența dintre un meșter care lucrează pe cont propriu (așa cum a visat să ajungă Bourdelle) și unul care lucrează după tiparul altora, este că primul își auto-alimentează mereu propriul potențial și propria valoare, in timp ce al doilea este alimentat de ceilalți până la un punct din propria evoluție. Primul își asigură singur baza propriei evoluții, în timp ce al doilea mai întâi trebuie să se străduiască să corespundă valorii pe care i-o atribuie ceilalți, chiar dacă ideile și viziunea acestora diferă cu mult de a lui.

Așa cum oamenii de afaceri inovatori trebuie să aibă grijă ca beneficiile specifice mărcii pe care le dezvoltă să nu fie lipsite de consistență, periferice sau relevante doar pentru o mică parte a clienților - tot astfel tu trebuie să segmentezi pe cont propriu adevărata cunoaștere, să diferențiezi ceea ce este important de ceea ce nu este important, adevărul de fals. Clarifică-ți ideile și validează-ți ipotezele cu privire la efectele benefice sau nocive ale evoluției tale prin prisma influenței exercitate de ceilalți "maeștri", înainte de a-i urma.

A înfăptui ceea ce poate fi cu adevărat virtuos înseamnă să faci din gândirea ta o artă a

cărei direcție principală este constituirea unui univers al cărui înțeles este atașat de măsura lucrurilor pe care le poți realiza singur.

Măsurarea corectă a excelenței se poate efectua după un singur sistem de referință: tu însuți. Ca să creezi o temelie solidă performanței tale, mai întâi dovedește responsabilitate fata de alegerile pe care le faci: să-i urmezi pe alții și să te lași influențat de propriile lor modele de stil (deci să urmezi calea sugerată de ei) sau să-ți urmezi calea pe care te simți împlinit, pe care instinctul ți-o propune – calea auto-dezvoltării personale. Ca să atingi cele mai înalte cote de măiestrie, trebuie să-ți creezi singur arta proprie.

Este nejust să-ți fie pusă la îndoială excelența, câtă vreme nu ești pus în situația de a demonstra ceea ce ești în stare să dai.

Concluzie: În orice domeniu excelența se obține în timp. Foarte greu se obține acea recunoaștere unanimă a capacităților "artei" unui lider. Evident că această evaluare externă se bazează pe fapte concrete ce trebuiesc demonstrate. Depinde de tenacitatea și puterea liderului de a-și demonstra excelența, depinde de evaluatori "măsurarea corectă a excelenței" și depinde de concepția generală a societății la un moment dat. Şi-n leadership, "trierea grâului de neghină" se va face la un moment dat și se va dovedi cui merită să i se atribuie excelența.

* Adina Nanu – *Bourdelle* , Editura Meridiane, București, 1971.

Source: https://neculaifantanaru.com/masurarea-corecta-a-excelentei.html